

hvor voldgiftskendelsen behandler en tvist, der ikke er omfattet af voldgiftsaftalen, eller afgør spørgsmål, som falder uden for voldgiftsaftalen. Det kan nemlig tænkes, at voldgiftskendelsen behandler tvister eller spørgsmål både inden for og uden for, hvad voldgiftsretten ifølge voldgiftsaftalen har kompetence til at tage stilling til, og i så fald er voldgiftskendelsen kun ugyldig for så vidt angår de dele af voldgiftskendelsen, der behandler tvister eller spørgsmål, som falder uden for voldgiftsaftalen.

Stk. 3 kan også have betydning i relation til ugyldighedsgrundene efter stk. 2, nr. 2, hvor det kan tænkes, at voldgiftskendelsen behandler både en tvist, der efter sin art kan afgøres ved voldgift, og en tvist, der efter sin art ikke kan afgøres ved voldgift, eller at kun dele af voldgiftskendelsen er åbenbart uforenelig med landets retsorden (ordre public). I givet fald vil voldgiftskendelsen være delvis ugyldig.

Derimod vil ugyldighedsgrundene efter stk. 2, nr. 1, litra a, b og d, normalt ramme hele voldgiftskendelsen.

Stk. 4 fastsætter, at retssag om tilsidesættelse af en voldgiftskendelse skal anlægges inden tre måneder efter, at den part, der anmoder om tilsidesættelse, har modtaget voldgiftskendelsen. Fristen kan ikke forlænges, heller ikke selv om anmodningen om tilsidesættelse af voldgiftskendelsen støttes på forhold, som parten først er blevet bekendt efter fristens udløb. Efter fristens udløb er parten henvist til i givet fald at modsætte sig anerkendelse og fuldbyrdelse af voldgiftskendelsen, jf. herved § 39.

Stk. 5 giver den domstol, hvor der verserer en retssag om tilsidesættelse af en voldgiftskendelse, mulighed for at udsætte retssagen med henblik på at give voldgiftsretten lejlighed til at genoptage voldgiftssagen eller tage sådanne andre skridt, som efter voldgiftsrettens opfattelse vil fjerne grundlaget for at tilsidesætte voldgiftskendelsen som ugyldig.

Stk. 5 er alene en regel om, at retssagen kan udsættes. Voldgiftsretten afgør selv, om den vil genoptage voldgiftssagen eller tage andre skridt. Det følger af henvisningen i § 32, stk. 3, til § 37, stk. 5, at voldgiftsretten i denne situation har kompetence til at genoptage voldgiftssagen, selv om voldgiftsrettens kompetence som udgangspunkt ophører, når den endelige voldgiftskendelse er afsagt.

Stk. 6 fastslår, at hvis en voldgiftskendelse tilsidesættes, forbliver voldgiftsaftalen virksom mellem parterne, medmindre andet er aftalt mellem parterne eller følger af dommen om tilsidesættelse. Udgangspunktet er således, at i mangel af anden aftale kan hver af parterne indlede en ny voldgiftssag om tvisten, og en eventuel retssag om samme tvist mellem samme par-

ter skal efter påstand afvises eller udsættes, jf. § 8 og bemærkningerne hertil. Andet kan dog følge af dommen om tilsidesættelse af voldgiftskendelsen. Som eksempler kan nævnes, at tilsidesættelsen skyldes, at voldgiftsaftalen er ugyldig, eller at tvisten efter sin art ikke kan afgøres ved voldgift.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.12 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til kapitel 9

Kapitlet angår anerkendelse og fuldbyrdelse af voldgiftskendelser. Kapitlet indeholder en hovedregel, hvorefter voldgiftskendelser, der er afsagt her i landet eller i udlandet, anerkendes og fuldbyrdes (§ 38), og en undtagelsesbestemmelse, der udtømmende angiver, hvornår anerkendelse og fuldbyrdelse af en voldgiftskendelse kan nægtes (§ 39). Kapitlets regler kan ikke fraviges ved aftale.

Til § 38

Bestemmelsen angår anerkendelse og fuldbyrdelse af voldgiftskendelser og svarer indholdsmæssigt til modellovens art. 35. Bestemmelsen omfatter såvel voldgiftskendelser, der er afsagt i Danmark, som voldgiftskendelser, der er afsagt i udlandet. Bestemmelsen omfatter alle voldgiftskendelser, hvad enten der er tale om handelsvoldgift eller ikke. Bestemmelsen kan ikke fraviges ved aftale.

Stk. 1 fastslår, at med forbehold af § 39 har en voldgiftskendelse bindende virkning (retskraft) her i landet og kan tvangsfuldbyrdes efter retsplejelovens regler om tvangsfuldbyrdelse af domme.

Stk. 2 fastsætter, at den, der påberåber sig voldgiftskendelsen, eller som anmoder om tvangsfuldbyrdelse heraf, skal fremlægge en bekræftet udskrift af voldgiftskendelsen samt af voldgiftsaftalen, såfremt denne er skriftlig. Det fremgår af 2. pkt., at disse dokumenter om nødvendigt skal være ledsaget af en bekræftet oversættelse til dansk. Det vil afhænge af de konkrete omstændigheder, om en oversættelse til dansk er nødvendig. Ved anmodning om tvangsfuldbyrdelse er det fogedretten, der afgør, om en oversættelse til dansk er nødvendig.

Rækkevidden af voldgiftskendelsens bindende virkning (retskraft), dvs. hvad der nærmere ligger i, at voldgiftskendelsen »anerkendes«, skal afgøres efter almindelige ulovbestemte principper om retskraft. Voldgiftskendelsens bindende virkning gælder umiddelbart i ethvert retsforhold, hvor den er relevant, uden at der kræves andet, end hvad der fremgår af stk. 2.

Med forbehold af § 39 sker tvangsfuldbyrdelse af en voldgiftskendelse i det hele efter retsplejelovens